

Gaura Vānī

srpen
2010

ŠRÍ ŠRÍ RÁDHÁ GÓVINDA GAUDÍJA MATH

„Různí myslitelé pohlíží na svoje okolí různými barvami a dle toho žijí, v domnění, že je vše dovoleno. To je však mylná koncepce. Absolutní má Svoji vlastní koncepci a my musíme být konvertováni k Jeho náhledu na věc.“

Šrila Bhakti Rakšak Šrídhar Dév-Gósvámí

Amrita Váni

Šríla Prabhupáda Bhaktisiddhánta Sarasvatí

Vytvořili lidé náboženství?

Šrímad Bhágavatam (6.3.19) uvádí:

*dharmam tu sākṣād bhagavat praṇītam
na vai vidur ṛṣayo nāpi devā
na siddha-mukhyā asurā manuṣyāḥ
kuto nu vidyādhara-cāraṇādaya*

„Skutečné náboženské zásady jsou ustanoveny Nejvyšší Osobností Božství. Nemohou je zjistit ani velcí *rišiové* z nejvyšších planet, kteří jsou zcela v kvalitě dobra, ani polobozi či vůdčí osobnosti Siddhalóky, natož pak *asurové*, obyčejné lidské bytosti, Vidyádharové a Čáranové.“

Nejvyšší náboženské principy (*bhágavata-dharma*) nejsou dílem člověka a nebyli jím vytvořeny ani potom, co byl stvořen on sám. Jsou věčné a věčnými, neměnnými a nepřerušnými zůstanou. Oddaná služba Pánu Harimu je takovým náboženským principem. Kromě *bhakti*, jsou všechny ostatní smyšlené náboženské systémy, jež byli, jsou nebo budou v tomto světě propagovány, dočasnými lidmi vytvořenými náboženstvími, které odporují nejvyšším náboženským principům. *Bhágavata-dharma*, *param-dharma*, neboli *átma-dharma* se nemůže slučovat s náboženstvím těla. Šrí Krišna

nám proto v Bhagavad-gítě (18.66) dává pokyn, abychom se zbavili všech druhů náboženství a odevzdali se pouze Jemu.

*sarva dharmām parityajya mām ekaṁ śaraṇaṁ vraja
ahaṁ tvām sarva-pāpebhyo mokṣayiṣyāmi mā śucaḥ*

„Zavrhni všechny druhy náboženství a zcela se Mi odevzdej. Já tě osvobodím od všech hříšných reakcí. Neboj se!“

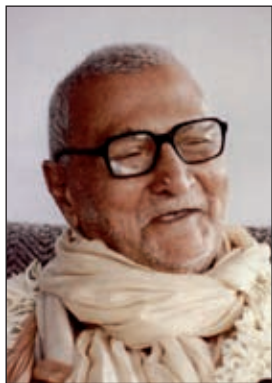
Bhágavata-dharma je věčnou funkcí duchovní duše. Duše byla přítomna dokonce ještě před stvořením lidských bytostí. Oddaná služba, jenž je věčným a přirozeným sklonem věčné duchovní duše, je také věčná. Právým náboženským procesem, neboli *sádhanou*, je to, co v duši probouzí její přirozenou funkci.

Účelem světských morálních zásad je přetvořit lidi se zvířecí mentalitou na opravdové lidské bytosti. *Bhágavata-dharma* se však nachází nad tím. Věčně nezbytná kultivace *bhágavata-dharmy* udílí živým bytostem plnou kvalifikaci pro přijetí do služby Nejvyššímu Pánovi. *Bhágavata-dharma* nevytváří žádné zázemí pro smyslový požitek. Sestává stoprocentně pouze z věčné služby transcendentálnímu Pánovi. To je jediný způsob, kterým lze dosáhnout skutečné štěstí a neomezenou radost.

Měli bychom si uvědomit, že vox populi není to stejné co vox dei, nicméně slovo Boha by mělo být slovem lidu. Populární názor není Božím názorem, přesto by se měl názor Boha stát názorem zbožných lidí. Tomu nás učí *mahádžanové*.

Lidé, kteří míchají duchovní s hmotným, však tvrdí pravý opak. Říkají: „*yata mata tata pata* - kolik názorů, tolik cest.“ Jak ohromující! Populární hlas by měl být hlasem Nejvyššího Pána! Lidé si myslí, že proces k dosažení Boha, v němž se rovnoměrně důvěřuje všem populárním názorům, by měl být oceňován stejně, jako láska a oddanost k Nejvyššímu Pánovi a to i přesto, že oddanost v těchto procesech naprosto chybí. Kdekoliv je populární názor kritériem pro zjišťování Absolutní Pravdy, tam je k realizaci nedvojité pravdy velice daleko.

Vše závisí na Jeho vůli

Śrīla Bhakti Rakṣak
Śrīdhara Dēv-Gōsvāmī

Jakýkoliv zážitek, týkající se Pána, musí přijít ze sféry vyšší do sféry nižší. Nezávisí to na nás. My můžeme pouze zvyšovat intenzitu našeho prahnutí po NĚm, našeho služebného postoje, a to, zda do této sféry sestoupí či ne, záleží jen na Jeho rozmaru. Jedná se o transcendentální substanci – dělá si, co se Mu zlíbí. Ze Své sladké libovůle sem může či nemusí sestoupit. Je svobodný. Můžeme pouze zvyšovat naši upřímnou touhu po Jeho přítomnosti. Ačkoliv jsou energie a její vlastník neoddělitelně spjati, neměli bychom zapomínat, že my náležíme k energii okrajové.

On je všude a také nikde; není v NĚm nic a současně je v NĚm vše. Takto podivné a mystické postavení zaujímá. Pokusit se Mu sloužit je proto naší povinností. Neměli bychom příliš usilovat o to, abychom Ho vnímali, ať už myslí, tělem, nebo dokonce inteligencí. On je všude a také nikde. Jakýmsi zábleskem se nám může ukázat: „Ano, jsem tu.“, když se Ho však pokusíme najít, nemusí být k nalezení. Jeho povaha je nezávislá. Můžeme Ho hledat, ale nedokážeme říci, zda Ho najdeme.

Naší povinností je, stoprocentně a co možná nejintenzivněji se Mu odevzdat. A služba neznamena, že bychom se museli bezpodmínečně dostat do Jeho přímé společnosti. Vzdálená služba je také služba; prostřednictvím Jeho oddaných se stává hmatatelnou. Měli bychom se Mu pokusit sloužit přes Jeho oddané, bez očekávání jakékoliv odměny. Neměla by v nás vyvstat jiná touha, než Mu sloužit, aniž bychom si dělali dokonce naději, že Ho jednou spatříme, že obdržíme Jeho *daršan*. Měli bychom toužit pouze po tom, aby nás použil. Tu trochu energie, kterou vlastníme, musíme použít k Jeho účelu. Jsme Jeho energií a měli bychom prokázat, že Mu náležíme. Maháprabhu řekl: „Může mne obejmout či zavrhnout, můžu Mu být dokonce i lhostejný. Může si dělat, cokoli si zamane, mně však nezbyvá, než Mu sloužit.“ Musíme přijmout tento výlučný a bezpodmínečný postoj. Neuvažovat způsobem: „Jestliže nehodlá spolupracovat dle mé vůle, tak se na Něho raději nebudu obracet. Přidám se k ateistům či májavádím. Jestliže mi nevyjdeš vstříc, najdu si svoji vlastní cestu – nechci Tě!“ Vyskytne-li se v našem postoji náznak takového uvažování, jsme na hony, na hony vzdálení.

„Nemáme jinou možnost, než Ti sloužit.“ Hledat znamená sloužit: „Toužím být použit k Jeho účelu. A může se jednat o jakkoliv nicotnou službu. Nic není nicotné, jestliže se to pojí s Ním, třebaže se může jednat o velmi vzdálené spojení. Nemá zapotřebí mne uspokojovat, dokonce ani tak, že by mi drobným zábleskem udělil Svůj *daršan*. Vše závisí na Jeho vůli.

Požehnání světců

Óm Višnupáda Šrí Šrímad Bhakti Vaibhava
Purí Gósvámí Mahárádža

Oddanost není dosažitelná tělesnou námahou, dodržováním půstů, *gjánou*, nebo nějakým jógovým procesem. Ne, to není možné! Může jí být dosaženo pouze díky požehnáním velkých *sádhuiů*, kteří jsou *prémika-bhakti*, kteří dosáhli lásky k Bohu. Vyvinout *bhakti*, obdržet *bhakti*, nebo se jí alespoň dotknout je

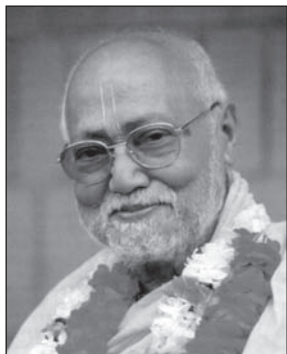
možné jedině díky požehnání *sádhua*. Pouhým čtením Písem či rozdáváním *prasádam bhakti* získat nemůžeš. To je nemožné. Je dosažitelná pouze skrze požehnání čistého oddaného, který dosáhl *paránandy*, transcendentálního blaha. Pouze jeho požehnáním může být odstraněno tvoje pouto ke světskému falešnému poznání. Ani sebevětší míra poznání tě nepřivede k *préma-bhakti*. Jakého poznání musely nabýt *gópi*, aby dosáhly *bhakti*? Naopak, spíše ho zavrhly. Opustily své příbuzné, dokonce svého otce a matku, jen, aby se setkaly s Krišnou. A tomuto druhu oddanosti bychom se měli učit.

Těší nás, že sem vidíme přicházet lidi ze západu. Mnozí z nich ovšem nemají správné poznání *dharmy*, ačkoliv pociťují jakousi přitažlivost k oddanosti. Mohou jí dosáhnout požehnáním *sádhui* a Svrchovaného Pána. A jak se jim to podaří? *Ádau śraddhá tatah sádhu-sanga*. Musíš pronášet *harinám* a horlivě usilovat o společnost *sádhui*. Ze všech sil prahnout po dosažení *sádhuvy* milosti a vyckávat, dokud tato milost nepřijde.

Benefit z Dhám-parikramy

Šríla Bhakti Vallabha Tírtha Gósvámí

Oddaný: Provádět Vradža-mandala *parikramu* je prospěšné, neboť se tím zeslabují světská připoutání a zvyšuje oddanost. Proč tedy pociťujeme přesně opačný účinek?

Śrīla Mahārādža: Můj názor je ten, že to neděláme tak, jak bychom to dělat měli. K oddané praxi je zapotřebí *śaranāgati*. Vyžadují se od nás tři věci: Bhágavatam říká, že máme naslouchat a provádět *śrī-krišna-sankīrtan*, naslouchat božským zábavám Pánova zrození a Jeho jiných činností a zůstat opoštěni od světské připoutanosti a špatné

společnosti. Pokud se nám to podaří, dosáhneme věčného míru. *Bhakti*, odpoutanost a poznání o Nejvyšším Pánu se pak dostaví všechny najednou. Společně s *bhakti* dosahuje oddaný realizace Boha a odpoutanosti, neboli zeslabení pouta k tomuto světu. Ztrácí zájem o věci, které nejsou příznivé pro Krišnu; dosahuje naprostého odpoutání. Provádíme Vradža-mandala *parikramu*, zaměstnáváme se nasloucháním, opěvováním a jinými činnostmi, ale přesto nevyvíjíme pouto k Bhagavánovi. Potom bychom měli pochopit, že problém tkví v našem nedostatku oddanosti ke Svrchovanému Pánovi. Nakolik se věnuje oddaná duše *bhakti*, natolik ztrácí pouto k věcem, které nejsou pro Svrchovaného Pána příznivé. Narůstá-li mé pouto k hmotnému světu, měl bych pochopit, že se dopouštím ve své oddanosti nějaké chyby. V prvé řadě se nevěnuji dostatečně *bhadžanu* a tu trochu, které se věnuji, neprovádím v souladu s předpisy Písem. Proto nezískávám vytoužený výsledek. Písmo nám nedávají

chybné informace; Šrīla Védavjása nás nepodvádí. Nedostatek je v našem postoji, v naší chybné praxi.

Šaranágati se vyznačuje šesti příznaky:

1. *Ānukúlasja sankalpah*: přijmutí věcí, které jsou příznivé pro Bhagavána. My ovšem takovéto věci nepřijímáme neustále, což je zajisté chyba.
2. *Prátikúljasja vardžanam*: zavrhnutí všeho nepříznivého. Věcí, které nejsou příznivé pro Bhagavána, se nezříkáme. Když se oddanost stává čistou, přichází *bhakti*, dostavuje se realizace Boha a nepříznivé věci nás opouštějí. Výpovědi Písem se nemýlí.
3. *Rakšījatīti viśvāsa*: jedině Pán mě může zachránit od vnějších problémů (jako jsou různé nesnáze) a vnitřních potíží (jako jsou chtíč, zlost, chamtivost, iluze, zlomyslnost, atd.), ale já v to něvěřím. V tom spočívá moje chyba.
4. *Goptritvé varanam*: nepřijmul jsem zcela, že tím jediným, kdo se o mne za všech okolností stará, je Svrchovaný Pán. Mé tělesné, mentální a duchovní potřeby neuspokojí nikdo jiný, než Svrchovaný Pán. Já však nemám ve Svrchovaného Pána víru a nepřijal jsem Ho za toho jediného, kdo se o mne postará.
5. *Kárpanjé*: jsem pyšný na svoje zrození, bohatství, vzdělání, atd. Proto postrádám pokoru.
6. *Ātma-nikšēpa*: sebeodevzdání. „Nenáležím tomuto světu. Patřím Svrchovanému Pánovi.“ Tohoto vědomí se mi nedostává. Dopouštím se chyb v *šaranágati*. To je jedna z mých chyb.

Bráhmin krmí Nimáje

Šrí Čaitanja Bhágavata, 5.kapitola, Ádi-khanda

Šríla Vrindávana Dása Thákura

Jednoho dne zavolal Šrí Džagannáth Mišra na svého milovaného syna Nimáje: „Přines mi moji knihu.“ Jakmile Nimáj otce zaslechl, pospíšil si do domu a jak se pohyboval, rozezněly se Jeho nohy cinkavým zvukem nákotníčků. Šrí Džagannáth Mišra se podivil: „Odkud sem zaznívá ten cinkot nákotníčků?“ a dal se společně se svojí ženou do pátrání. „Můj syn přece nákotníčky nenosí, tak odkud sem ten sladký zvuk doléhá? To je velmi zvláštní!“ Pán donesl otcí knihu a vyběhl si hrát ven.

Když vešli rodiče do domu, naskytl se jim znovu zvláštní podívaná. Kolem celého domu bylo možné pozorovat překrásné otisky chodidel s různými symboly, jako prapor, blesk, bodec a girlanda. Jejich těla se při pohledu na tyto stopy rozechvěla radostí a oči se jim zalily slzami. Vzdali své poklony otiskům lotosových chodidel a řekli: „Zajisté budeme osvobozeni a už se nikdy více nenarodíme.“ Šrí Džagannáth Mišra se potom obrátil na svoji ženu s prosbou: „Poslouchej mne, prosím, matko Višvarúpy. Připrav chutnou sladkou rýži s ghí. Ráno vykoupu *pañča-gavjau* (pět substancí pocházejících od krávy) naše rodinné Božstvo, Šrí Dámódara *šálagráma-šilu*. Věřím, že zvuk těch nákotníčků pocházel od našeho *šálagráma-šila* Božstva, když se tajně procházelo kolem

domu. Džagannáth Mišra se Sačímatou uctili s velkou radostí *šálagráma-šilu* a Pán Čaitanja se jen pro sebe usmíval.

Jednoho dne zavítal do domu Pána Čaitanji velmi zbožný *bráhmin*, který uctíval Pána Krišnu šestislabičnou *gopála-mantrou* a který nepřijímal nic jiného nežli to, co sám obětoval Šrí Gopálovi. Na svém krku nosil zavěšené Božstvo Bála-Gopála a *šálagráma-šilu*, jako svůj nejúžasnější majetek. S napůl přivřenýma očima pronášel neustále Krišново jméno a hluboko ve svém srdci si vychutnával nektar lásky ke Góvindovi. Když Džagannáth Mišra tuto zářící osobu spatřil, ihned vstal na projev úcty a vzápětí obětoval *bráhminovi* své poklony. Osobně potom omyl váženému hostu nohy a nabídl mu příjemné místo k usednutí a jakmile se *bráhmin* posadil, začal se ho vyptávat: „Na kterém místě se zdržujete?” *Bráhmin* odvětil: „Nestarám se o světské věci, proto cestuji po různých zemích – cestuji kvůli své nepokojné mysli.” Šrí Džagannáth Mišra řekl s respektem: „Svým putováním žehnáte celému světu. Dnes se cítím být velmi požehnaný, proto mi prosím dovozte, abych připravil vše pro vaše vaření.” „Dělej, jak myslíš, drahý Mišro.” odvětil *bráhmin*.

Šrí Mišra se radostně pustil do příprav. Nejdříve důkladně umyl celou kuchyň a potom poslal pro ingredience k vaření. *Bráhmin* uvařil ke své plné spokojenosti a potom usedl, aby vše obětoval Šrí Krišnovi. Šrí Sačínandana Čaitanja je Nadduší ve všech srdcích a zrovna se Mu zachtělo ukázat se *bráhminovi*. *Bráhmin* právě počal meditovat, když se před ním zjevil Šrí Gaurasundara. Stál tam nahý a Jeho celé tělo bylo

pokryto prachem. Jeho tělo bylo barvy slunce, s překrásnýma rukama a nohama. Se smíchem si nabral plnou dlaň jídla z *bráhminovy* oběti a začal jíst, zatímco *bráhmin* jen přihlížel. Přes velké požehnání, kterého se mu dostalo, se dal *bráhmin* do křiku: „Pomoc! Pomoc! Ten neposedný chlapec ukradl jídlo určené k obětování.“ Když Šrí Džagannáth Mišra vstoupil, našel šťastně se usmívajícího Šrí Gaurasundaru, jak pojídá rýži určenou k obětování. Rozčilený Mišra se za Ním rozběhl, že Mu nařeže, ale *bráhmin* se nebojácně postavil a uchopil Mišru za ruku. „Můj drahý Mišro, ty jsi vážená a vzdělaná bytost, ale jaké poznání může mít tento malý chlapec? Co pomůže, když Mu nařežeš? Nařezat někomu, kdo je schopen rozlišovat mezi správným a špatným je jedna věc, ale potrestat tohoto chlapce ti zakazují.“

Šrí Mišra se posadil a s bídými pocity se držel za hlavu. Nepromluvil jediné slovo a ani nepohnul hlavou. „Nebud' smutný, Mišro.“ řekl *bráhmin*. „Svrchovaný Pán jistě ví o všem, co se přihodí. Přines, prosím, jakékoliv ovoce, nebo zeleninu které doma máš. Dnes se prostě spokojím s tímto prostým jídlem.“ Šrí Mišra řekl: „Pokud mne považujete za svého služebníka, tak mi dovolu, abych připravil vše k novému vaření. Budu spokojen pouze tehdy, když se znovu dáte do vaření. Vše nezbytné mám v domě.“ „Je-li to tvoje přání, uvařím znovu všechny preparace.“, souhlasil s prosbou *bráhmin*. Aby Nimáj znovu nepřekazil obětování, odvedla Ho Sačímata na pokyn některých z lidí v domě do domu sousedů. Několik mladších žen Nimáje pokáralo: „To se dělá,

Nimáji? Krást *bráhminovo* jídlo?” Pán Čaitanja, Jehož tvář je podobná Měsíci, se smíchem odpověděl: „Co jsem udělal špatně? Ten *bráhmin* Mě volal.” Ženy však namítly: „Nimáji, chceš se snad dopustit ještě více nezbedností a ztratit tak Svoji kastu? Kdo zná tohoto *bráhmina*? Kdo ví odkud je a z které rodiny pochází?” Pán s úsměvem odvětil: „Já naležím ke kastě pasáček krav! Po celou dobu přijímám jídla připravená *bráhminy*. Jak by mohl prostý pasáček krav ztratit svou kastu přijetím *bráhminova* pokrmu?” Svrchovaný Pán Šrí Čaitanja použil tento trik, aby tak o Sobě odhalil celou pravdu, ale díky Jeho iluzorní energii to nikdo nepochopil. Mezitím *bráhmin* znovu uvařil a usedl, aby vše obětoval Pánovi Bála-Gopálovi. Během obětování se soustředil na Bála-Gopála, ale Pánovi Gauračandrovi jako Nadduši nic neunikne. Pán Čaitanja všechny omámil a pak je bez povšimnutí opustil. Po celou dobu se usmíval a znovu se objevil na místě, kde *bráhmin* obětoval jídlo. Kradmo si nabral plnou dlaň rýže a vložil si ji do úst. Překvapený *bráhmin* jen nevěřičně přihlížel.

Bráhmin vyskočil a začal křičet: „Pomoc! Pomoc!” Nimáj si vzal Svoji rýži a dal se na útěk. Šrí Mišra se zlostně chopil hole a hnal se za Ním. Nimáj se s hrůzou uháněl schovat do pokoje, ale Šrí Mišra už byl u Něho a hlasitě Mu vyčínil: „No počkej, dnes uvidíš! Myslíš si, že Ti to projde? Jsem kulturní a vzdělaný, ale Ty mě považuješ za hlupáka. Existuje snad ještě jiný dům, kde by se našel takový zloděj?” Všichni v domě se snažili Šrí Mišru uklidnit, ale nepochodili. Až k němu nakonec promluvil poutník: „Na vině není ten mladý

chlapec; cokoliv se má určitého dne stát, to se stane. Dnes mi nepřísluší ochutnat rýži Pána Krišny, taková je pravda, která se za tím vším skrývá.” Šrí Mišra jen sklesle sklonil hlavu a na nikoho nedokázal ani pohledět.

V tu chvíli se objevil Višvarúpa, Svrchovaná Osobnost Božství. Jeho podoba je tak okouzlující, že se jí nevyrovná nic ve čtrnácti světech. Stál tam jako zosobnění všech duchovních energií a s *bráhminskou* šňůrou přes rameno vypadal přesně jako Pán Nitjánanda. Užaslý *bráhmin* na Něho hleděl s otevřenými ústy, až se konečně zeptal: „Kdo je otcem této výjimečné bytosti?” „Je synem Šrí Mišry.” dostalo se mu odpovědi. *Bráhmin* objal Šrí Višvarúpu a řekl: „Požehnaní jsou rodiče takového syna.” Šrí Višvarúpa mu vzdal poklony a promluvil k němu nektaruplnými slovy: „Jsem velice potěšen tím, že tě tu vidím, ale bolí Mne to, o čem jsem se tu doslechl.” „Nedělej si starosti,” odpověděl *bráhmin*, „spokojím se s trochou ovoce a zeleniny. Běžně pobývám v lese, proto jím většinou jen kořínky, ovoce a zeleninu. Dnes jsem se pokusil uvařit trochu rýže, ale nepodařilo se mi to. Přesto se cítím být naplněn radostí ze setkání s Tebou. Přines, prosím, cokoliv máte v domě a já se najím.” Šrí Višvarúpa však naposledy *bráhmina* požádal, aby znovu uvařil pro Pána Krišnu. *Bráhmin* Mu odpověděl: „Už dvakrát jsem uvařil, ale Krišna mi nedovolil to sníst, tak proč bych se o to měl pokoušet znovu. Navíc jsou už dvě hodiny po půlnoci, což není vhodný čas k vaření.” Když na něho však Višvarúpa opakovaně naléhal, nakonec svolil. Vážený *bráhmin* se znovu

pustil do vaření, zatímco ostatní drželi dítě dál od něho. Šrí Mišra se osobně postavil před dveře Nimájova pokoje, které ještě pro jistotu zatarasili.

Nimáj, syn Sačídéví, ví vše, neboť je Nadduší v srdcích všech. Jakmile tedy *bráhmin* opět usedl k obětování, způsobil Pán, že všichni upadli do hlubokého spánku a znovu se zjevil na místě oběti. Jakmile Ho *bráhmin* spatřil, začal volat o pomoc, ale nikdo ho neslyšel. Nimáj ho oslovil: „Ó *bráhmine*, jsi známý pro svoji velkodušnost. Volal jsi Mne, tak jsem tu. Proč bys Mne proto měl okřikovat? Pronášel jsi *mantry* k Mému přivolání, proto jsem tu. Jak bych mohl nepřijít? Neustále jsi o Mně meditoval, proto jsem se rozhodl, že se ti ukážu.” V tom okamžiku *bráhmin* uviděl něco úžasného. Svrchovaný Pán před ním stál ve Své osmiruké podobě, držíc ve Svých čtyřech rukou lasturu, disk, kyj a lotos. Dalšíma dvěma rukama si vkládal do úst máslo a zbývajícíma dvěma rukama hrál na flétnu. Jeho celé tělo zdobily drahokamy, na Jeho hrudi se skvěl znak Šrívatsa a kolem krku se Mu pohupoval klenot Kaustubha. Hlavu Mu krásily svěží lesní květy, vinoucí se kolem pavího pera v Jeho vlasech. Celé okolí se najednou přeměnilo ve Vrindávanu. Překrásné kadambové stromy ožily zpěvem ptáků, kolem se procházeli pasáčci s pasačkami a vše bylo tak, jak to viděl ve své meditaci. Jakmile to *bráhmin* spatřil, upadl do bezvědomí, ze kterého ho Pán probral dotekem Svojí ruky. *Bráhmin* se s pláčem chopil Jeho lotosových chodidel a Pán k němu promluvil: „V mnoha svých minulých životech jsi byl Mým služebníkem. Meditoval jsi o

Mně, tak jsem přišel. Ve své minulé inkarnaci jsem se ti zjevil v domě Nandy Mahárádži, ale ty jsi na to zapomněl. Putoval jsi po svatých místech, a když jsi dorazil do Nandova domu, nabídl jsi Mi svoje jídlo. Tehdy jsem tvoji obětinu přijal, jako jsem to učinil i dnes. Kromě Mých služebníků Mne nikdo nespatří takového, jaký jsem. Odhalil jsem ti tohle tajemství a ty to nesmíš prozradit po celou dobu Mého pobytu na zemi, jinak tě zbavím těla. Chvilí s námi pobuď a uvidíš spoustu Mých zábav, ale přísně ti zakazuji, abys někomu prozradil, co jsi viděl.” Nato se Pán vrátil do Svého pokoje a jako nevinné dítě znovu ulehl.

Zbožný *bráhmin* si potřel transcendentální rýží své celé tělo a pak začal za neustálého extatického pláče jíst. Tančil, zpíval, smál se a hlasitě volal: „Všechna sláva Šrí Bála-Gopálovi!”

Odevzdání – to je všechno!

Šrípád Bhakti Sádhaka Muni Mahárádža

„Pokud se na sto procent neodevzdáme chodidlům osobnosti, do jejíž rukou nejpříznivější Pán Krišna svěřil naše blaho, jak je možné, aby nám tato osoba požehnala? Když pokrytecky předstíráme oddanou službu, zatímco si uchováváme hmotné touhy, potom nás vševědoucí duchovní mistr bude donucen podvést. V Písmu se praví, že člověk dosahuje dokonalosti podle stavu, v němž se nachází jeho mysl. Podvádíš-li svého duchovního mistra a Krišnu, tím

že sloužíš Máji a svým příbuzným a nejsi-li zcela odevzdaný svému Guruovi, potom ti *čaitya guru* milostivě připomene, že se z tebe ještě nestal pravý žák. Dosud jsi nenásledoval pokyny svého duchovního mistra a ve svém srdci stále přechováváš hříšné touhy. To, že máš ve zvyku poslouchat svoji rozpolcenou mysl a osvojuješ si ideály a koncepce obyčejných lidí, jenom dokazuje to, že jsi ještě nevyvinul sluch k poslouchání Mých pokynů. Proto jsi podváděn. Znovu říkám, že povinností žáka je bezvýhradně přijmout všechna opatření, která mu duchovní mistr pro jeho život připraví. Nedokážeš-li to, nevyhnutelně poklesneš.

Ó přátelé moji ! Nebuďte smyslovými požitkáři! V tomto světě je všechno určeno pro službu Guruovi a Krišnovi. Pokusíte-li se zmocnit objektů, určených pro Jejich potěšení, potom se neshledáte s ničím jiným než s neštěstím. Dokud se nenaučíte vidět vše ve vztahu k vašemu duchovnímu mistrovi, nemůže být ani řeči o úspěchu na cestě oddanosti.“ (Šríla Prabhupáda Bhaktisiddhánta Sarasvatí)

Šríla Mahárádža: Tohle je pro nás více než dost. Dost na to, abychom to strávili. Přestože jsme si těchto věcí vědomi, tak je nikdy nebudeme následovat. Proto bychom měli vědět, co znamená opravdová *bhakti*, co to je, když někdo opravdu vykonává oddanou službu. Tak si budeme vždy vědomi toho, že jenom podvádíme.

Oddaný: Jak tedy pokročit od teoretického poznání k realizaci?

Šríla Mahárádža: Realizace přichází skrze odevzdání.

Ne, že nejdříve dosáhneme realizace. Ze všeho nejdřív se musíme odevzdat, a teprve potom přijdou realizace. Jenomže my nejsme schopni se odevzdat Krišnovi a Guruovi. Jsme neschopní. Nemáme víru, protože jsme si utvořili vlastní představu Gurua jako obyčejné lidské bytosti. Nejsme schopni přijmout fakt, že Guru je nástrojem v Krišnových rukách, a jako takový se od Něho neliší. Nedokážeme přijmout to, že by se bytost, která vlastní lidské tělo, nelišila od Krišny. My se totiž vždy díváme na osoby naším omezeným zrakem, našima očima. On je přece jenom člověk, musí jíst, musí chodit na toaletu, je nemocný, vypadá tak či onak a není bezchybný. Vždy se díváme

naším světským zrakem. My nemáme oči k tomu, abychom viděli božské, abychom viděli vysoce pokročilé oddané. Proto si o nich myslíme, že jsou to obyčejné bytosti. Možná toho ví trochu víc než já, ale jinak jsou přece stejní jako já. Nakolik jsme schopni vidět toho, kdo je zmocněn Nejvyšším Pánem a čistým Vaišnavou ? Není v našich schopnostech, abychom takovou osobu viděli, ale to není chyba Gurua. Chyba se nachází v očích podmíněné duše, která nemá možnost správného pohledu. Naše oči jsou omezené a mohou přijímat pouze věci, jež se nám vyjevují na základě našich činností a zkušeností z minulosti. Vše, co očima vidíme, je omezeno našimi předešlými zážitky.

Osoby, které porozuměli, nebo které mohou vidět božskost (neboli duchovní věci), mají odlišný pohled. Oni mohou vidět, kdo je čistým oddaným a kdo je podmíněnou duší. Když se dvě osoby - jedna osvobozená a druhá podmíněná - dívají na stejnou bytost, každý vidí jinou osobu. To znamená, že omezenost čistého oddaného je pouze v našich očích. I kdyby zde seděl samotný Krišna, nebyli bychom to schopni přijmout, protože nemáme oči na to, abychom Ho viděli. Jevil by se nám jako obyčejný člověk. Tak jako když Krišna vstoupil do Kamsovi arény. Tolik lidí Ho vidělo mnoha různými způsoby, každý ze své vlastní úrovně podmíněné jeho minulými činnostmi.

Měli bychom prosit a modlit se ke Guruovi a k čistým oddaným, aby nám dali oči, jimiž budeme moci vidět skutečnost. Bez jejich milosti je velice těžké toho dosáhnout. Proto budeme bez ustání pohlížet na tento svět a na osoby v něm našima omezenýma očima, a tak nikdy nespatříme

nic reálného, nic božského. Měli bychom se zbavit našich egoistických sklonů podvádět a začít následovat pokyny Písem a *sádhui*. A potom, když budeš mít štěstí (dostatek *sukriti*) tak tě Guru či Vaišnava obdaruje božským zrakem. *Divya-jñāna hyde prakāśito*, božské poznání se ti vyjeví v srdci. Předpokládá se, že ti Guru předá božské poznání. Pokud však jeho pokyny nepřijímáš a nenásleduješ, jak bys mohl obdržet božský zrak a vnímat duchovní věci? Odevzdání - to je všechno! Odevzdání je však proces, který trvá po mnoho a mnoho životů. Záviset na Křišnovi a ne na mojí stupidní mysli!

Naše mysl je naším největším nepřítelem. Tak dlouho dokud bude mysl naším nepřítelem, budeme trpět a budeme neustále podváděni. Pokud se však dokážeš vymanit ze svého současného stavu, v němž jsi otrokem své mysli, a staneš se otrokem Křišny a Jeho božských agentů, potom uvidíš a pochopíš všechno. Je to proces, který je velice jednoduchý a zároveň extrémně těžký. Proč? Protože jsme velice arogantní a pyšní, a myslíme si: „Já už všechno vím, a všechno jsem zrealizoval v malé studni mojí mysli (smích).“ Tak jako žába, která považuje svoji malou studnu za celý vesmír. Chce k tomu někdo něco dodat?

Duchovní život je něco velice vysokého. Není to levná věc. Nečekej, že se po zasvěcení staneš čistým oddaným a jakmile dostaneš duchovního mistra, je už všechno zařízeno. Čeká tě tvrdá práce! (smích) Odevzdání se. Pokud tě tvůj Guru inspiruje k tomu, aby ses odevzdal a dává ti božské poznání, máš veliké štěstí.

Stálý chrámový program

Nedělní festival

17.00: Bhadžan • 18.00: Lekce • 19.00: Sandhja Árati •
19.15: Tulasí Parikrama • 19.30: Prasádam • 20.25 Šájan árati

Ranní program (denně)

4.30: Mangala Árati • 4.45: Tulasí Parikrama •
5.00: Bhadžan násl. Džapa • 7.45: Šringara Árati, násl.
Bhadžan • 8.35: Čtení ze Šrímad Bhágavatamu • 9.15: Guru
Púdža, násl. Bhoga Árati • 9.30: Prasádam

Večerní program (denně kromě neděle)

19.00: Sandhja Árati • 19.15: Tulasí Parikrama, násl. Bhadžan
• 19.45: Lekce • 20.25 Šájan Árati, násl. Prasádam

Bhadžan: Duchovní písně za doprovodu
tradičních nástrojů • *Árati*: Chrámová ceremonie
• *Prasádam*: Duchovní vegetariánské jídlo

**Haré Kriřna Haré Kriřna Kriřna Kriřna Haré Haré
Haré Ráma Haré Ráma Ráma Ráma Haré Haré**

Ācārja Nitja-líla-praviřta Óm Viřnupáda řrí řrímad
Bhakti Vaibhava Purí Gósvámí Mahárádřa

**řRÍ řRÍ RÁDHÁ GÓVINDA GAUDÍJA MATH
SRI KRISHNA CHAITANYA MISSION**

Wienerbergstrasse 29A/Top3 • 1120 Wien
Tel. 01/812 05 74 • www.radha-govinda.net